

Ingen mand, ingen galskab
No man, no madness

Selvom deres triste magt kan sejre
Though their sad power may prevail

Kan besidde, erobre mit lands hjerte
Can possess, conquer, my country's heart

De rejser sig for at mislykkes
They rise to fail

Hun er evig
She is eternal

Længe før nationernes linjer blev trukket
Long before nations' lines were drawn

Når ingen flag vajede, når ingen hære stod
When no flags flew, when no armies stood

Mit land blev født
My land was born

Og du spørger mig, hvorfor jeg elsker hende
And you ask me why I love her

Gennem krige, død og fortvivelse
Through wars, death, and despair

Hun er konstanten, vi, der er ligeglade
She is the constant, we, who don't care

Og du spekulerer på, om jeg forlader hende
And you wonder will I leave her

Men hvordan?
But how?

Jeg krydser grænser, men jeg er der stadig nu
I cross over borders but I'm still there now

Hvordan kan jeg forlade hende?
How can I leave her?

Hvor skulle jeg starte?
Where would I start?

Lad menneskets smålige nationer rive sig selv fra hinanden
Let man's petty nations tear themselves apart

Mit lands eneste grænser ligger omkring mit hjerte
My land's only borders lie around my heart